

XXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om de geistlige Embedsmænds Lønning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 27de Februar 1868.)

Om den Sag, som det er overdraget Udvalget at tage under Overveielse, fremkom der i forrige Sæssion fra samme Folkethingmand, som i denne Sæssion har indbragt Forslaget, et Forslag i samme Retning, som det nu foreliggende. Det da nedsatte Udvalg afgav under 15de Mai s. A. en udsørlig Betænkning, der findes i Tillæget til Rigsdagstidenben for Sæssionen 1866—67 B. Spalte 1329—1395, og da det nu fremkomne Forslag i det Væsentlige er det samme, som da tilraadedes af Udvalgets Fleertal, og da nærværende Udvalgs Fleertal, skjøndt Meningerne i samme ere deelte ligesom i det forrige Udvalg, dog finder sine Anstuelser udtalte i fornævnte Betænkning, antager det at kunne henholde sig til denne. Udvalgets Fleertal tilraader saaledes Forslagets Vedtagelse, medens forstjellige Mindretal dertil stille Endringsforslag.

Et Mindretal (Bønløkke, Chr. Jensen og S. Pedersen) kan i det Væsentligste henholde sig til, hvad der af et Mindretal (Schlv. Jørgensen, S. Pedersen og J. A. Bach) i Betænkningen over samme Lovforslag s. A. er udtalt, ligesom vi have optaget de fleste af de Endringsforslag, som nævnte Mindretal da stillede. Det er for os af Vigtighed, at der ved en Lov, der ordner Udredelsen af Præstelønningerne paa en mere hensigtsmæssig og tidsvarende Maade, samtidig tages saadanne Bestemmelser, hvorved Byrderne efterhaanden kunne blive fordeelte paa en mere retfærdig og

ligelig Maade, end hidtil har været Tilfælde. Tienden, der oprindeligt er en paatvungen Afgift, betragte vi som en Skat, og dens Charakter som saadan har ikke kunnet undergaae nogen Forandring derved, at de Mægtige paa Grund af Tidernes Ugunst have været istand til at foretage en aldeles vilkaarlig Fordeling af den paa de Svageres Beføstning. I Henhold til denne Betragtning have vi stillet vort principale Forslag, idet vi, for ikke navnlig af Hensyn til Eierne af tiendefrit Hartkorn at gjøre Overgangen til den nyere Ordning forbrat, have foreslaaet Gjennemførelsen af vort Forslag udsat til Aar 1900. Vil man derimod gjøre Hævdretten gjældende, hvilken vi, som foransørt, imidlertid ikke kunne indrømme Rigtigheden af, troe vi, at der i alt Fald bør aabnes Afgang for Eierne af den tiendeplygtige Jord til at erholde Tienden afløst, enten imod en contant Betaling til Statskassen een gang for alle, eller imod Obligationer, som forrentes og afbetales med en vis Procent. Af Hensyn hertil have vi stillet vort subsidiaire Forslag under Nr. 3.

Endringsforslag.

Til § 1.

- 1) Af Bønløkke, Chr. Jensen og S. Pedersen:
Efter Ordet „Udløb“ i 2den Linie indføjes: „indtil Aaret 1900“.